

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 62. Julii II. Pontificis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.
A.C. 1513.

§. LXII.

Julii II. Pontificis obitus.

Guicc. lib. II.
Bembo hist.
Ven. l. 12.
Raynald. l. c.
n. 7. & 8.
Ferron. in
Lud. XII.
Vittorell. in
addit. Ciac.
Paris de
Grass. to. 3.
p. 964.
Papyr. Mass.
in Jul.

Interea summus Pontifex gravi senio, morborumque concursu jamjam debilitatus, accedentibus curis, continuisque, quas Italicarum rerum vicissitudo excitaverat, anxietatibus, lethalem morbum contraxerat. Primo quidem feбри, quæ quidem remissior credebatur, correptus erat, cum vero septuaginta, & amplius annos numeraret, Medici de ejus vita actum esse censebant, passimque rumor serpebat, de Pontificis salute conclamatum esse; ipse etiam Papa ad extremam luctam sese accingere haud morabatur, atque exiguas vitæ suæ reliquias, non nisi illis negotiis, quæ cunctationem non reciperent, expediendis sacrabat, demum Cardinales ad suum cubile convocatos admonebat, ut Successorem in Conclavi, non vero in Synodo deligerent; Pisanis quoque Cardinalibus illatæ injuriæ culpam condonabat, ita tamen, ut electioni interesse non possent, ut *Julianus Ruverus*, inquit Papa, *Cardinalibus indulgeo schismaticis, ut Julius vero Papa, caputque Ecclesiæ justitiæ rationem habendam judico.* Tum vero sibi sanguine junctorum memoriam ferme exuisse videbatur, ac duntaxat a Purpuratis sibi fidem dari

Sæcul. XVI
A.C 1513.

dari supplicabat, ut Urbinati Duci ejus Nepoti Pisaurum beneficiario nomine concessum, suo quoque consensu affererent. Ceterum cum Matrona quædam nomine Felix Ruverea a Pontifice morti proximo purpuram Guidoni de Montfalcone uterino ejus fratri concedi supplex rogaret, petenti repulsam omnino dedit Julius, ac severo vultu respondens dixit, *Guido tanto officio haud dignus est.* Demum faciem ad alteram lecti partem avertens, ea nocte, quæ inter diem vigesimam & vigesimam primam intercedit, animam Creatori suo reddidit, anno ætatis suæ septuagesimo. Sedit annos novem, menses tres, dies viginti & unum. Mortem ejus nemo lugere videbatur, nec illi quidem, quos beneficiis cumulabat, eoquod gratias quoque minus officiose effudisset (*).

Corpus

(*) Continuatori nostro lingua & aqua hæreret, si asserti sui vadem vel unicum producere compelleretur: Cum non modo apud Auctores altum de hoc sit silentium, sed etiam Raynaldus, Ciaconius, Victorellus, Palatinus, Bzovius, Foglieta, & innumeri alii, hujus Papæ benevolentiam plurimum commendent, & ipse Guicciardinus alioquin persequeris Pontificum censor Julium pie, sancteque obisse testatur.

Sæcul. XVI.
A. C. 1513.

Corpus ejus ingenti pompa, atque magnificentia delatum, sepultumque fuit in Ecclesia S. Petri ad vincula. Ceterum metus suberat, ne eo defuncto Cardinales, quos schismaticos habebat, ex factione sua Papam eligere præsumerent, atque ex Synodi auctoritate ad se solos jus electionis, exclusis aliis, devolutum crederent, saltem tum timendi locus erat, ne illi Comitiis Pontificiis Romæ interesse prætenderent.

§. LXIII.

Parma & Placentia a Cardonna, urbesque a Ferrariensi Duce recuperatæ.

Verum inanis erat ille timor; solus enim Cardonna Neapolis Prorex Romanæ Curiae tranquillitatem turbabat; quippe seditione in Sedem Apostolicam mota Parmensem, ac Placentinam urbes occupabat, illasque quantocius Mediolanensium Ducatui rursus adjungebat. Unde status Ecclesiastici præsidariis ex utraque civitate excedentibus, cives Maximiliano Sfortiæ novo fidei sacramento sese obstrinxerunt. Dux quoque Ferrariensis cunctas urbes sibi a Julio ereptas recuperare aggrediebatur, ac quasdam copias ex singulis urbium præsidiis educebat, ut expeditam armatorum

manum